

Motion

1983/84: 2967

Knut Wachtmeister m. fl.

Ändrade regler för beskattningen av egendomslivräntor (prop. 1983/84: 140)

I propositionen återfinns en beskrivning över nu gällande regler för beskattning av s. k. egendomslivräntor. En sådan kan avtalas mellan köpare och säljare av en fastighet. Livräntan, som skall ha en viss löptid, beskattas efter hand som den utbetalas hos säljaren av fastigheten, varvid köparen erhåller avdragsrätt.

I propositionens beskrivning av det skattemässiga utfallet vid förekomsten av livräntor har en del aspekter utelämnats. Den ger ett intryck av att användandet av livräntor enbart ger fördelar för såväl köpare som säljare.

Vad gäller köparens situation kan det noteras, att användningen av egendomslivränta kan underlätta finansieringen av förvärvet. Den lägre köpeskilling, som blir följden av att också egendomslivränta skall utgå, leder emellertid till ett lägre ingångsvärde vid framtida realisationsvinstbeskattning. Därmed blir skatteuttaget vid en försäljning högre. För köparen kan det årliga avdraget vid utbetalandet av livräntan således sägas vara jämförligt med den avdragsrätt för ingångsvärdet, som hade förelegat vid en framtida realisationsvinstbeskattning.

Ett av de främsta skälen för förekomsten av egendomslivräntor har varit att bereda en rörelseidkare eller jordbrukare en rättmätig pension genom att han eller hon vid försäljningen av sitt företag eller sitt jordbruk inte skall behöva ta upp hela försäljningsbeloppet till beskattning vid ett enda tillfälle. I detta fall framstår bruket av egendomslivränta såsom något naturligt. Det är, enligt vår uppfattning, orimligt att en företagare som under en period av flera år arbetat upp, inte bara en årlig inkomst utan också ett efter hand ökande värde på rörelsen, skall beskattas under ett enda år för den under flera år inarbetade värdeökningen.

Skatteutskottet uttalade i sitt betänkande 1980/81: 35 att en utredning om den skattemässiga behandlingen av egendomslivräntor var påkallad. Utskottet anförde härvid:

Utskottet vill särskilt betona att syftet med denna utredning bör vara att söka komma till rätta med missbruksfallen och inte att hindra eller försvåra överlåtelseformer, som har till syfte att underlätta generationsväxlingar eller att bereda en tidigare innehavare av ett företag en rättmätig pension.

Utskottet var i denna fråga enigt.

Vad utskottet anförde har emellertid inte alls fått påverka utformningen

av propositionen. Där föreslås att möjligheterna att använda egendoms-
livräntor avskaffas helt från den 1 juli 1984.

Regeringen har således valt att inte fullfölja skatteutskottets och riksdagens eniga uppmaning.

Föreliggande förslag bör därför avslås och regeringen återkomma till riksdagen med förslag om förändrade regler för beskattning av egendoms-
livräntor i enlighet med vad skatteutskottet anförde i sitt betänkande 1980/
81: 35.

Mot denna bakgrund hemställer vi
att riksdagen beslutar avslå proposition 1983/84: 140.

Stockholm den 11 maj 1984

KNUT WACHTMEISTER (m)

HUGO HEGELAND (m)

BO LUNDGREN (m)

GÖRAN RIEGNELL (m)

BENGT WITTBOM (m)

KARL BJÖRZÉN (m)

GUNNAR HÖKMARK (m)

EWY MÖLLER (m)

INGEGERD TROEDSSON (m)